

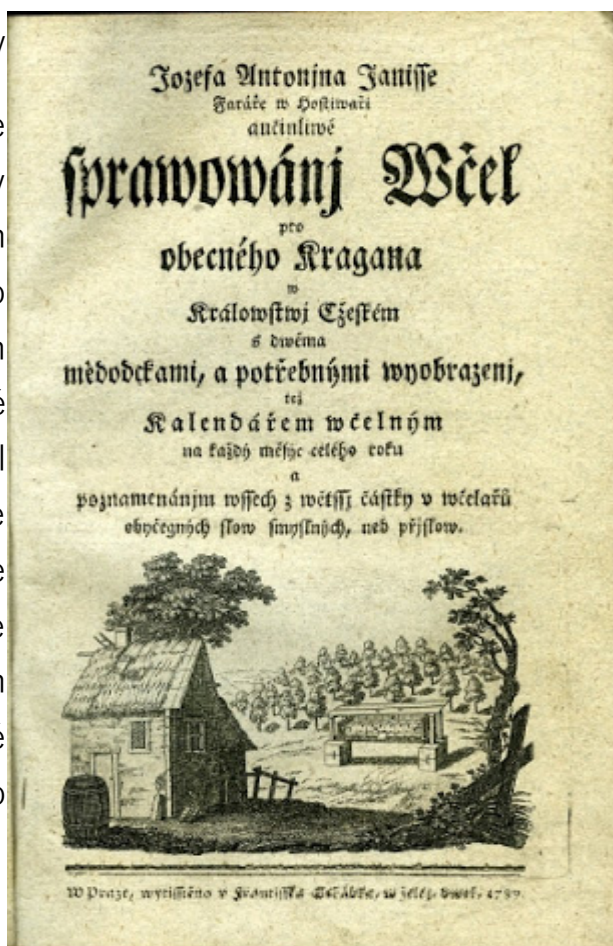
Josef Antonín JANIŠ

*6.2. 1749

†15.11. 1821

(Významně přispěl k odhalení partogenetického vývoje trubce)

Josef Antonín JANIŠ se narodil 6.2. 1749 v Lanškrouně. Vystudoval teologii, zároveň se věnoval včelařství. Roku 1789 byl farářem v Hostivaři u Prahy. Byl předním zemědělským odborníkem, tiskem vydal knihu „Poučení o setí, hlídání a sklizení lnu“. Dopisujícím členem Vlastenecko – hospodářské společnosti. V letech 1796 až 1821 byl děkanem v Hněvčevsi u Nové Paky, kde také 5.11. 1821 zemřel. Objevitel partenogeneze včel (1788). První u nás zavedl rozběrné úly, je zakladatelem novodobého včelaření v našich zemích. Má velkou zásluhu na osvícenecké práci mezi českými zemědělci. Jeho nejznámější kniha o včelách a včelaření“

AUČI NLIVÉ SPRAWOWÁN J WČEL pro obecného Kragana w Kralowstw j Českém s dwěma mēdodctami, a potrzebny mi wyobrazenj, teŝ Kalendářem wčelnym na kaŝdý mēšyc celého roku a poznamenanjm wssech z wētssi částky w wčelařů obyčegnych slow smyslnych, neb přjslow“. (viz. Obr. přední strana)

Kniha vyšla roce 1789 a Nová včelní kniha v roce 1790.

*J*ak už bylo zmíněno přínosem historického významu je Janišův příspěvek k odhalení partogenetického vývoje trubce. V roce 1789 opravuje názor Širacha (pastor na Budyšínsku, člen významné lužické včelařské společnosti), že i neoplozená matka klade vajíčka, ze kterých se líhnou dělnice. Janiš pokusem dokázal, že neoplozená matka, stejně jako kladoucí dělnice plodí jediné trubčí vajíčka.

*J*aniš byl také propagátorem rozběrných úlů, skládajících se z různého počtu stejných truhlíků, podle síly včelstva, sestavených jako stojany, nebo ležany.

Zpracoval : Miroslav J e l í n e k

Literatura: Josef Nepraš České včelařství SZN 1971
volně dostupné materiály na internetu, včetně kopie titl.str. knihy nstr.1 tohoto textu
razítko: osobní archiv autora